

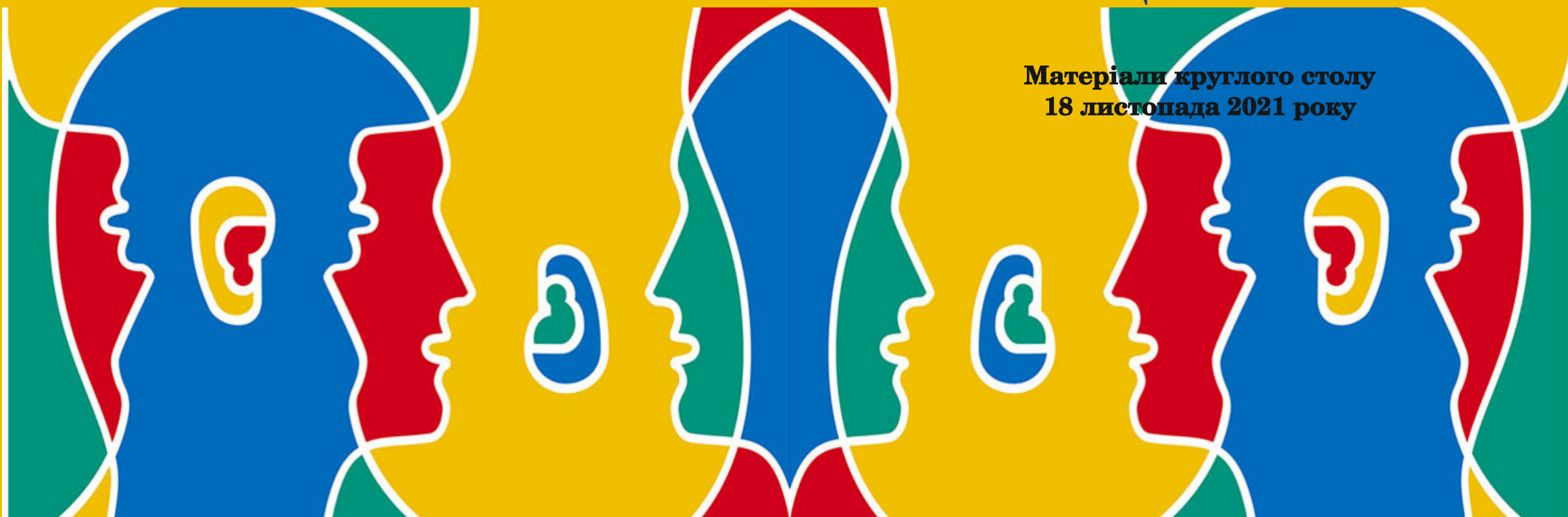

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО: СОЦІАЛЬНО-
ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У
КОНТЕКСТІ РЕФОРМАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

**Матеріали круглого столу
18 листопада 2021 року**

**м. Одеса
2021**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ
ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Одеса
ОДУВС
2021

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова комітету:

Надибська Оксана – завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін, доктор філософських наук, професор.

Координатор:

Члени комітету:

Пальшков Костянтин – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Варинський Владислав – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Нівня Ганна – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат філософських наук.

Домброван Наталія – начальник відділу організації наукової роботи Одеського державного університету внутрішніх справ, майор поліції.

*Рекомендовано до друку рішенням відділу організації наукової роботи
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 5 від 26 листопада 2021 р*

Л937 Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні: матеріали круглого столу 18 лист. 2021 р. / Одеса: ОДУВС, 2021. –168 с.

Матеріали круглого столу «Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні», присвяченого всесвітньому дню філософії. Тематика круглого столу охоплює дослідження проблем забезпечення, реалізації та захисту прав людини в Україні в контексті сучасних суспільно-політичних процесів.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, галузевої термінології, інших відомостей.*

УДК [101.1+340+316](477)(063)

©ОДУВС, 2021

СОЦІАЛЬНА КООРДИНАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ

Дулгер Володимир Валентинович,

кандидат юридичних наук,

декан факультету підготовки фахівців для

підрозділів кримінальної поліції

Одеського державного університету внутрішніх справ

Важливою ціннісною складовою актуалізації та розгортання суспільно-правових пріоритетів, на наш погляд, є чинник координації соціальних дій. Здійснення стратегії координації соціальних дій досягається завдяки єдності та структуруванню ієрархії пріоритетів, на основі яких з'являються сталі форми суспільних зв'язків.

Способи координації, тобто способи узгодження, можуть бути різними, вони окреслюють як, яким чином відбувається процес координації. Кожне суспільство, отже, є цілісною системою і має свій, властивий саме йому, спосіб соціальної координації. Координаційні процеси в житті суспільства найчастіше проявляються у вигляді громадської саморегуляції, самоуправління й самоврядування. Координаційні процеси охоплюють усі структурні рівні функціонування суспільства.

Слід вирізняти координаційні процеси на рівні особистості, етнічної соціальної групи, нації, суспільства в цілому. Механізм соціальної координації не обмежується чіткими просторовими і часовими показниками. Він функціонує в річизні соціальної політики держави як комплекс заходів щодо підвищення рівня матеріального й духовного добробуту суспільства.

Обов'язковою умовою прогресивного розвитку соціальної політики є ефективне функціонування всіх соціальних сфер, адже саме там виробляються духовні й матеріальні блага, формуються пріоритети, здійснюються громадсько-політичні функції тощо. У політиці держави в цілому й у соціальній політиці як її невід'ємній вагомій складовій соціальна координація виступає як фактор зміцнення й підтримки стабільності суспільних взаємин, підтримання балансу їх відповідної рівноваги. Проведення виваженої, цілеспрямованої та послідовної соціальної політики, використання ефективних механізмів соціального регулювання є принциповою умовою стабільного розвитку держави як соціальної системи [1, с. 214].

Соціальна координація є вирішальним чинником в плані усталення пріоритетів у системі збалансування та, виразно визначеного як державна стратегія, подолання неминучої соціальної нерівності. Формування в суспільстві поваги до правових, демократичних засад розвитку, забезпечення державою як соціальною інституцією рівних умов участі в економічній діяльності для всіх громадян країни, а також досягнення соціальної злагоди в суспільстві, і, як наслідок – соціальної стабільності, також є пріоритетними напрямками соціальної координації. Аксіоматичним є положення про те, що провідна мі-

сія у процесі соціальної координації належить державі. Отже є правомірним й визначення, де акцентується, що механізм соціальної координації, як вагомий складовий елемент соціального регулювання, залучає в усі провідні суспільні процеси систему соціально-економічних заходів держави. За допомогою цих заходів держава впливає на динаміку поліпшення якості життя населення, здатна впливати на громадянську позицію з тих чи інших питань.

До іманентних складнощів процесу соціальної координації слід віднести неосаяжність її впливу та пов'язану з цим чинником практичну складність щодо передбачення всіх можливих наслідків цього впливу на довготривалий період. Є цілком очевидним, що всі, різною мірою, значущі питання можуть – прямо або опосередковано – стосуватися соціальної сфери. Відтак і впливати на комплекс проблем, пов'язаний із соціальним регулюванням. Напрями, методи, а головною мірою – обсяг державної координації соціальних процесів є прямо залежними від окреслення природи та структури соціальних пріоритетів. Відсутність чітко визначеної на державно-правовому рівні мети зводить соціальну координацію як важливу частину загального процесу соціального регулювання, нанівець. Або, принаймні, робить її малозрозумілою й неефективною в очах громадськості [2, с. 83].

Стратегічний характер соціальної координації має сприяти досягненню зрозумілих суспільству цілей. Принциповою вимогою, яка висувається до соціальної координації перехідного періоду є дотримання базисного принципу збереження соціальної рівноваги, гармонізації суспільних взаємин. Ця мета в новітньому розвиненому суспільстві досягається за допомогою проведення політики узгодження інтересів усіх соціальних верств, гармонійного поєднання в стратегії державного розвитку країни притаманних соціальній природі всіх без винятку верств та груп населення пріоритетів [5, с. 76]. Нині соціальна рівновага підтримується такими способами. У соціальній сфері – гарантією забезпечення рівних соціальних прав, суспільної стабільності й гідного рівня життя різних соціальних верств. В економічній сфері – державним регулюванням економіки, цін, прибутків, сфери зайнятості, фінансуванням соціальної інфраструктури як загальнодержавної системи соціальних гарантій. У політичній сфері є важливим запровадження системи інституціональних механізмів забезпечення прав громадян, механізмів їх реального впливу на політику.

Відтворення соціальних суб'єктів є процесом еволюції всієї системи соціальних взаємин, що охоплює розмаїття проявів життя соціальної спільноти й виражається в безперервному, іманентно трансцендентному функціонуванні соціальної структури, соціальних інститутів, соціальних норм і пріоритетів у межах конкретних економічних систем або певного історичного періоду.

Підсумовуючи, вкажемо, що консолідація суспільства неможлива без проведення відповідної державної політики й формування схвалюваних суспільством суспільно-правових пріоритетів. Суспільно-правові пріоритети виступають як узагальнені цілі й засоби їх досягнення, які відіграють роль фунда-

ментальних норм. Вони забезпечують інтеграцію суспільства, допомагаючи індивідам здійснювати соціально схвалюваний вибір своєї поведінки в життєво важливих ситуаціях. Система пріоритетів утворює внутрішній стрижень культури, духовну квінтесенцію потреб і інтересів індивідів і соціальних спільнот.

Література:

1. Гавриленко І. М. Соціальний розвиток [Текст] : навч. посіб. / І. М. Гавриленко, П. В. Мельник, М. П. Недюха. – К. : КНУ ім. Тараса Шевченка, 2001. – 484 с.
2. Гезалов А. А. оглы Трансформация общества в эпоху глобализации : социально-философский анализ [Текст] / А. А. Гезаловоглы. – М. : Канон, 2009. – 286 с.
3. Горяинов В. П. Групповая солидарность и ценностные ориентации [Текст] / В. П. Горяинов // Социс. – 1997. – № 3. – С. 60 – 67.
4. Ильин М. В. Мегатренды мирового развития [Текст] / М. В. Ильин, В. Л. Иноземцев. – М. : Экономика, 2001. – 295 с.
5. Малков С. Ю. Социальная самоорганизация и исторический процесс : возможности математического моделирования [Текст] / С. Ю. Малков. – М.: УРСС, 2009. – 240 с.
6. Философский энциклопедический словарь [Текст] / [ред. кол. : Л. Ф. Ильичёв, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалёв, В. Г. Панов]. – М. : Советская энциклопедия, 1983. – 840 с.

ЗМІСТ

Андоній І. О., Надібська О. Я. ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	3
Андоній І. О., Надібська О. Я. МІСЦЕ І РОЛЬ ПОЛІЦІЇ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ	6
Баймуратов М. М., Волошин Ю.О. КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ІМПЕРАТИВ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	9
Баймуратов М. О. МУНІЦИПАЛЬНІ ПРАВА ЛЮДИНИ: ІДЕНТИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЯК НОВОЇ КОНСТАНТИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА	13
Бакаленко М., Надібська О. Я. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ЖИТТЯ	17
Бахметєв А. Є. Наумкіна С. М. ВИБОРЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	20
Бевзюк Н. П. ХРИСТИЯНСЬКІ ЕТИЧНІ ЦІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ПРАВ ЛЮДИНИ	22
Безродна А. В. СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНУ «ГЛОБАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ» І ОБУМОВЛЮЮЧІ ЙОГО ЧИННИКИ.....	25
Березовський С., Надібська О. Я. ПРАВОВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЯК ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ.....	29
Бобровник Д. О. МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ТА ЇХ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ГЛОБАЛІСТСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	32
Варинська А. М., Грудок-Костюшко М. О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МОВИ ПРАВА	37
Варинський В. О. ПРОБЛЕМИ НАРКОМАНІЇ В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИМІРУ В УКРАЇНІ	39
Воропай С. В., Наумкіна С. М. РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕ- РИТОРІЇ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ	42
Гайдаснко М., Яшкіна О. І. МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТАРГЕТУВАННЯ В ПОЛІТИЧНОМУ МАРКЕТИНГУ	44

Гайдасенко П. Л., Наумкіна С. М. СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОГО ХАРИЗМАТИЧНОГО ЛІ- ДЕРСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	46
Галигін О. С., Міцул А. О., Чернов О. М., Онищук В. М. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР ПРАВА.....	49
Гаманюк Л. О., Матвєєва Л.Г. КОНСТИТУЦІЙНИЙ ТА ЮРИДИЧНИЙ ОБОВ'ЯЗОК В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВІ.....	51
Гедікова Н. П., Войнова Е. О. ЕЛЕКТРОННА ДЕМОКРАТІЯ ЯК СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗА- ЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКО-ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ І СВОБОД В ІНТЕРНЕТ-ЕПОХУ	54
Деревянкін С.Л. УКРАЇНСЬКА ПРАВОВА РЕАЛЬНІСТЬ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗРУ- ШЕНЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ШКОЛИ ПРАВА.....	57
Дулгер В. В. СОЦІАЛЬНА КООРДИНАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ.....	60
Дяченко О. В. ЗНАЧЕННЯ НОВИХ ТИПІВ ЗМІ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОГО СОЦІУМУ ЯК ПОТУЖНОГО ІНСТРУМЕНТУ СПРИЙНЯТТЯ ТА ЗМІНИ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЙСНОСТІ.....	62
Ієремія В., Музиченко Г. В. ЗАСТОСУВАННЯ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ВИЗНАЧЕННІ ЕЛЕКТОРАЛЬНИХ ВПОДОБАНЬ ВИБОРЦІВ	65
Ізбаш К.С., Славінська І.В. ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	68
Ісмайлова Д.А., Берназ П. В. ФІЛОСОФСЬКО ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПРАВ ЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	71
Каменчук Т. О. ДІЇ УРЯДІВ В ПЕРІОД КОРОНОВІРУСНОЇ ПАНДЕМІЇ	74
Каретна О.О. ПРОБЛЕМИ ВІКОВОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ.....	77
Карпенко М. В. ДЕРЖАВА І ПРАВО: НЕВИРІШЕНА ПРОБЛЕМА	79
Компанієць М. М., Баймуратов М.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ ПОЛІ- ТИКИ В КОНТЕКСТІ НАДАННЯ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯ- ДУВАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПЕРВИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ЧЛЕ- НАМ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	81

Кофман Б. Я. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУСУС ЛЮДИНИ, ОСОБИСТОСТІ ТА ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (ДО ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ТА РОЗУМІННЯ)	85
Кумеда Т. А. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОСМИСЛЕННЯ ФЕНОМЕНУ ПРАВА	89
Малишенко Л. О. УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	92
Мельник О. В., Проноза Р. О. ІСТОРИКО ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ: ПРАВА ЛЮДИНИ	95
Мороз В., Музиченко Г. В. СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ СУЧАСНИХ ДЕРЖАВ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	97
Музиченко Г. ВЗАЄМОДОВІРА МІЖ УЧАСНИКАМИ МІСЦЕВОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ ЯК КРИТЕРІЙ СТАЛОСТІ ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	99
Надибська О. Я. ПРИОРИТЕТНІ НАРЯМИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ.....	101
Наумкіна С. М., Довбиш М. О. СОЦІАЛЬНО-МЕДИЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ У СФЕРІ ПАЛІАТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ЯК ЕЛЕМЕНТ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ДЛЯ УКРАЇНИ	103
Наумкіна С. М., Євченко Р. І. ІНСТРУМЕНТАЛІЗАЦІЯ ЛОБІЗМУ В ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	106
Нерубаська А.О. СТРАХ ТА ЙОГО ПРОЯВИ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ: СИСТЕМНИЙ АСПЕКТ.....	110
Нівня Г. О. ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ СВОБОДИ В ДОБУ СВІТОВОЇ ПАНДЕМІЇ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКА РЕФЛЕКСІЯ.....	112
Онищук В. М. НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ В СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ УКРАЇНИ.....	113
Павлега О.С. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ЛОГІКИ В СОЦІОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	116
Пастух І., Надибська О.Я ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ТВОРЕННІ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	119

Посторонко І. Г., Баймуратов М.О. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ МУНІЦИПАЛІЗМУ ЯК ПРИРОДНА КОНЦЕПЦІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ	122
Потапчук Г. В. НОВЕЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	126
Проноза І., Жестікова М. К. ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНФОРМАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТА ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН	129
Ростецька С., Проноза О. ВПЛИВ COVID-19 НА ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА	132
Семенченко М., Наумкіна С. М. ПОЛІТИЧНИЙ АБСЕНТЕІЗМ В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРОЦЕДУРНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	134
Тараненко К., Музиченко Г. В. ПРАВА ЛЮДИНИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО – ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ	137
Тимошенко Ю., Пальшков К. РЕГУЛЮВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ ІМІГРАНТІВ У ЄВРОПІ	139
Ткаченко Н., Ростецька С. ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	141
Ткачук Ю. В. ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ МІГРАНТІВ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	143
Хван Р. М., Баймуратов М.О. РОЗВИТОК ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА МОДИФІКАЦІЮ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	146
Хвостікова О., Музиченко Г. В. ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ПОЛІТИЧНІЙ КОРУПЦІЇ В КРАЇНАХ ЄС	152
Чорнолуцький Р. В. КОНСТИТУЦІЙНЕ НОРМО/ЗАКОНОПРОЄКТУВАННЯ ЯК ЗАСТАВА ЯКОСТІ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ОСОБИСТИХ І КОЛЕК- ТИВНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	154
Швець С. Л. ЧИННИКИ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ КРАЇН-ДОНОРІВ ТА КРАЇН-РЕЦИПІЄНТІВ	158
Ямчук П. ТРАКТУВАННЯ ОКРЕМИХ БАЗИСНИХ ЗАСАД ФІЛОСОФІЇ УКРАЇНСЬ- КОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В'ЯЧЕСЛАВОМ ЛИПІНСЬКИМ І ДМИТ- РОМ ДОРОШЕНКОМ(погляд з ХХІ століття)	160

Наукове видання

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Підписано до друку 26.11.2021. Формат 60х80/16. Папір офсетний.
Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий. Ум. друк .арк. 9,8
Наклад 50 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.